

P6_TA-PROV(2005)0235

Sambandet mellan laglig och olaglig migration och integrationen av invandrare

Europaparlamentets resolution om sambandet mellan laglig och olaglig migration och integrationen av invandrare (2004/2137(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt regionkommittén ”Undersökning av kopplingarna mellan laglig och olaglig migration” (KOM(2004)0412),
- med beaktande av kommissionens meddelande rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt regionkommittén ”Första årliga rapporten om migration och integration” (KOM(2004)0508),
- med beaktande av kommissionens grönbok om en gemensam syn på ekonomisk migration i EU (KOM(2004)0811),
- med beaktande av yttrandena från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén av den 15 december 2004 respektive den 24 januari 2005 över kommissionens meddelande ”Undersökning av kopplingarna mellan laglig och olaglig migration”,
- med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2004 om kommissionens meddelande om invandring, integration och sysselsättning¹,
- med beaktande av Amsterdamfördraget, som ger gemenskapen befogenheter och skyldigheter när det gäller migrations- och asylfrågor, och artikel 63 i EG-fördraget,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser från mötena i Tammerfors den 15-16 oktober 1999, Laeken den 14–15 december 2001, Sevilla den 21–22 juni 2002 och Thessaloniki den 19–20 juni 2003,
- med beaktande av sin rekommendation av den 14 oktober 2004 till rådet och Europeiska rådet om framtiden för området med frihet, säkerhet och rättvisa samt villkoren för stärkande av dess legitimitet och effektivitet²,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser från mötet i Bryssel den 4-5 november 2004 inkluderat Haagprogrammet,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandena från utskottet för utveckling och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A6-0136/2005), och av följande skäl:

---

¹ EUT C 92 E, 16.4.2004, s. 390.

² Antagna texter, P6_TA(2004)0022.

- A. Den tid som Europeiska rådets möte i Tammerfors ansåg krävdes för genomförandet av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa har nu löpt ut.
- B. Det finns ingen verklig europeisk migrationspolitik i organiserad och samordnad form, och med hänsyn till den invandring som detta resulterar i är det nödvändigt att EU och medlemsstaterna tillämpar en reglerad immigrationspolitik i samarbete med berörda tredje länder.
- C. Antagandet av Haagprogrammet – vilket inom kort kommer att genomföras med hjälp av kommissionens handlingsplan – gör det möjligt att gå vidare utifrån de resultat som uppnåtts genom Tammerforsprogrammet och att möta nya utmaningar för förverkligandet av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa.
- D. Unionens och dess medlemsstaters samarbete i denna fråga med ursprungstredjeländer och transitländer är av yttersta vikt.
- E. Det är nödvändigt att undvika alla oklarheter i förhållandet mellan utvecklingssamarbete och invandring.
- F. För att EU-samhället skall bli säkrare krävs, med hänsyn till utvidgningen, skärpta kontroller vid de yttre gränserna och tillämpning av principen om ömsesidig solidaritet, i enlighet med bestämmelserna i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna och i fördragen.
- G. Europeiska unionen måste i sin egenskap av ett område utan inre gränser inta en gemensam, samstämmig och verkningsfull hållning när det gäller förvaltningen av de yttre gränserna och måste utveckla en gemensam politik i visum-, asyl- och immigrationsfrågor.
- H. Kampen mot illegal invandring och människohandel samt tillhandahållande av lagliga migrationskanaler liksom integrering måste förbli absoluta prioriteter för den utvidgade unionen, och exploatering av invandrare genom användning av illegal arbetskraft och omänsklig behandling måste beläggas med hårda straff.
- I. Ekonomisk invandring utgör en ny utmaning för EU. Debatten kring detta ny problem har återupptagits genom den ovannämnda grönboken, som före utgången av 2005 kommer att följas upp av ett handlingsprogram som förhoppningsvis är inriktat på gemensamma bestämmelser som öppnar för ekonomisk invandring.
- J. En ekonomisk migration, som är laglig och kontrollerad, är nödvändig för ett Europa där minskningen av den yrkesverksamma befolkningen kommer att medföra att antalet arbetstagare kommer att sjunka med cirka 20 miljoner mellan 2005 och 2030, något som betonas i flera utredningar¹.
- K. En av de grundläggande orsakerna till ekonomisk migration är migranternas legitima strävanden efter att tillgodose sina grundläggande behov och fly fattigdom. Den gemensamma migrationspolitiken bör ta hänsyn till gemenskapens utvecklingspolitik, vars främsta mål är kampen mot fattigdom, för att stödja utvecklingen i tredjeländer när

---

¹ World Economic and Social Survey 2004.

det gäller tillgången till utbildning och hälsovård och för att uppfylla övriga millennieutvecklingsmål.

- L. För att den politik som tillämpas i samband med laglig invandring skall lyckas krävs att det genomförs strategier som syftar till att uppnå en övergripande integration. Strategierna bör ta fasta på andras erfarenheter och på lärdomarna från och samarbetet med frivillighetsorganisationer. Dessutom bör de bygga på respekten för de rättigheter och skyldigheter som tillkommer de lagligen invandrade medborgarna och det mottagande landets medborgare, på en fortlöpande dialog som grundar sig på förtroende och ömsesidig respekt och på institutionerna förmåga att dra igång informationskampanjer för att bygga ett interkulturellt samhälle och att fortlöpande vidta åtgärder mot varje form av diskriminering på grund av ras, kultur och ekonomiska förhållanden.
- M. En förändring av invandringspolitiken i en medlemsstat påverkar migrationsströmmarna och utvecklingen i andra medlemsstater.
- N. Kampen mot människohandel och sexuellt utnyttjande av kvinnor och barn måste utgöra en väsentlig del i migrationspolitiken.
- O. I Fördraget om upprättande av en konstitution för Europa fastställs i artikel III-268 att EU:s invandrings- och asylpolitik skall styras av principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning.
- P. De ekonomiska resurser som EU förfogar över är begränsade och måste därför fördelas på ett rättvist sätt mellan de olika aspekterna av den europeiska migrationspolitiken.
  1. Europaparlamentet anser att EU:s invandringspolitik bör bygga på en övergripande, och inte sektorsbaserad, strategi som baserar sig inte bara på arbetsmarknadens krav i medlemsstaterna, utan framför allt på en politik för mottagande och integration och på fastställande av en bestämd status samt medborgerliga, sociala och politiska rättigheter för invandrare i hela Europeiska unionen.
  2. Europaparlamentet beklagar att rådet, fem år efter Europeiska rådets möte i Tammerfors och trots de många olika diskussionerna i parlamentet, inte har lyckats fastställa en gemensam invandringspolitik och att man i stället beslutat att behålla beslutsfattande med enhällighet och samrådsförfarandet i alla frågor som rör laglig invandring.
  3. Europaparlamentet betonar vikten av att när det gäller invandringsfrågor inta en global och samstämmig hållning som baserar sig på en närmare samverkan mellan olika berörda politikområden och beklagar att EU ofta intar en alltför sektorsbunden hållning. Europaparlamentet gläder sig i detta sammanhang åt kommissionens och det nuvarande rådsordförandeskapets initiativ som syftar till att inrätta ett ömsesidigt informations- och varningssystem med fullt deltagande av Europaparlamentet.
  4. Europaparlamentet betonar att en effektiv utveckling av en gemensam europeisk asyl- och invandringspolitik, som hävdar de grundläggande rättigheterna, är ett av prioritetsområdena inom ramen för den europeiska integrationen, vilket framgår av Fördraget om upprättande av en konstitution för Europa.
  5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samarbete med parlamentet överväga

hur man skall kunna få en bättre samordning av samtliga strukturer och aktörer som berör hantering av migrationsströmmar och ett bättre utnyttjande och en bättre spridning av de ekonomiska program som rör denna fråga.

6. Europaparlamentet beklagar att de åtgärder för kontroll av migrationsströmmar, vilka antagits av rådet och medlemsstaterna, hittills varit repressiva kontrollåtgärder snarare än positiva proaktiva åtgärder. Parlamentet påpekar att strategierna för att minska fattigdomen, förbättra levnads- och arbetsvillkoren, skapa sysselsättning och utveckla utbildningen i ursprungsländerna på lång sikt bidrar till att normalisera migrationsströmmarna.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och ursprungsländerna att i sina respektive länder starta kampanjer för att informera och öka befolkningens förståelse för migrations- och integrationspolitiken och för kampen mot rasism och främlingsfientlighet, eftersom bristen på information om möjligheterna till laglig invandring utnyttjas av de maffiaorganisationer som ägnar sig åt människohandel. Parlamentet anser att samarbete med ursprungsländerna är av avgörande betydelse när det gäller information om och förebyggande av utnyttjandet av människor och att tonvikten i detta sammanhang bör läggas på den roll som spelas av integrationen, den sociala delaktigheten och kulturutbyten.
8. Europaparlamentet anser att det är av avgörande betydelse att största möjlig hänsyn tas till invandringens potential i en EU-politik som inriktar sig på gemensam utveckling och som omfattar både mottagarlandet, ursprungslandet och exilsamhällena.
9. Europaparlamentet understryker att, för att tillvarata invandringens potential, måste EU lägga fram konkreta lösningar på problemet med kunskapsflykt och uppmuntra medlemsstaterna att underlätta invandrares möjligheter att skicka pengar till sina ursprungsländer.
10. Europaparlamentet erinrar om det delade ansvar samtliga medlemsstater har för hanteringen av de nord-sydliga migrationsströmmarna, vilket å ena sidan – särskilt på södra sidan av Medelhavet – gäller kampen mot olaglig invandring och människohandel, och å andra sidan – framför allt på den norra sidan av Medelhavet – skapandet av nödvändiga ekonomiska förutsättningar för den sociala utvecklingen i tredje länder samt ett lämpligt mottagande med full respekt för människovärdet.
11. Europaparlamentet vill se att migrationsfrågan integreras i EU:s utrikespolitik. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ta itu med de underliggande orsakerna till migrationen genom att ingå partnerskap med utvecklingsländerna med utgångspunkt i en verklig dialog. Parlamentet framhåller dock att biståndspolitiken och den ekonomiska partnerskapspolitiken inte räcker till för att komma till rätta med migrationens underliggande orsaker.
12. Europaparlamentet rekommenderar rådet att ta lämpliga initiativ för att se till att de personer som är ansvariga för invandrarfrågor har samma rang och tillhör samma ministerium i vart och ett av medlemsstaterna.
13. Europaparlamentet betonar att det bör ha en politisk roll, bland annat genom att ange för kommissionen vilka åtgärder beträffande invandringen som bör omfattas av

gemensamma bestämmelser som nyckelstadier i inrättandet av en gemensam migrationspolitik.

14. Europaparlamentet påminner om vikten av att EU inför bestämmelser om gemensam hantering av migrationsströmmar och obligatoriskt återtagande vid olaglig invandring i alla associerings- och samarbetsavtal som undertecknas.
15. Europaparlamentet anser dock att utvecklingssamarbetet visserligen är ett nödvändigt instrument för att bekämpa migrationsströmmarnas underliggande orsaker, men att det fortfarande kompletterar snarare än ersätter EU:s politik för integration och laglig invandring.
16. Europaparlamentet uppmanar berörda medlemsstater att förstärka personalresurserna och de ekonomiska resurserna vid sina konsulära myndigheter i ursprungstredjeländer för att kunna ge upplysningar till personer som önskar utvända lagligt om deras möjligheter till arbete, studier och forskning. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja samordningen mellan de diplomatiska och konsulära strukturerna i de medlemsstater som är verksamma i samma land, bland annat för att göra det möjligt att styra invandrarna mot det land som efterfrågar deras yrkesprofil och koncentrera invandringen till de länder som har mottagandekapacitet. Parlamentet föreslår att bland annat Argo- och Aeneasprogrammen används i detta sammanhang.
17. Europaparlamentet anser att kampen mot den olagliga invandringen och gränskontrollerna endast kan utgöra en aspekt av EU:s politik gentemot tredjeland, och att det är viktigt att föra en aktiv utvecklingspolitik i ursprungsländerna för att minimera de negativa effekterna av utvandringen. Parlamentet anser att EU inte kan analysera sin migrationspolitik enbart mot bakgrund av sina ekonomiska intressen, utan också måste ta hänsyn till de orsaker som förmår migranterna att utvända.
18. Europaparlamentet anser att införandet av ett integrerat system för förvaltning av de yttre gränserna måste grundas på en långtgående harmonisering av visumhandläggningen, ett aktivt deltagande av den europeiska gränsmyndigheten (inklusive inrättandet av en gemenskapsfond för gränsfrågor) samt ett förstärkt konsulärt samarbete som leder till att gemensamma konsulära enheter inrättas.
19. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att stärka solidariteten, särskilt med de nya medlemsstaterna, när det gäller förvaltningen av de yttre gränserna och kampen mot olaglig invandring.
20. Europaparlamentet poängterar att alla åtgärder för att bekämpa olaglig invandring och öka kontrollerna vid de yttre gränserna, även vid samarbete med tredjeland, skall vara förenliga med garantierna och de grundläggande rättigheterna för personer, vilka fastställs i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna och Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, inte minst rätten till asyl och principen att inte skicka tillbaka flyktingar.
21. Europaparlamentet understryker att laglig invandring inte helt kommer att eliminera olaglig invandring och att anledningarna till att människor söker sig till EU är av varierande slag. Följaktligen är parlamentet övertygat om att särskild uppmärksamhet bör fästas vid kampen mot människohandel och invandrare som fallit offer för sådan handel, i synnerhet utsatta personer som kvinnor och underåriga, och att EU bör prioritera kampen

mot dem som ägnar sig åt människohandel. Parlamentet emotser kommissionens kommande handlingsplan i denna fråga vilken måste ta hänsyn till nödvändigheten av att samarbeta med ursprungsländerna och transitländerna.

22. Europaparlamentet konstaterar att många kvinnor som faller offer för människohandel vistas inom EU:s gränser som illegala invandrare och att en majoritet av dem inte har tillgång till rättsligt eller socialt skydd. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppmärksamma dessa kvinnors situation och att i enlighet med sin lagstiftning överväga om permanent uppehållstillstånd skulle kunna vara ett lämpligt sätt att bekämpa människohandel.
23. Europaparlamentet framhåller att ett adekvat transportörsansvar, ett adekvat ansvar hos myndigheterna i ursprungsländerna, en förstärkning av de brottsbekämpande myndigheterna för att bekämpa nätverken för människosmuggling och bekämpning av illegalt arbete, människohandel samt åtgärder för att komma åt den administrativa korruptionen alla utgör viktiga faktorer i kampen mot olaglig invandring, vilken således måste grunda sig på ett nära polissamarbete och rättsligt samarbete. Parlamentet uppmanar därför EU och dess medlemsstater att med kraft bekämpa olagligt arbete bland invandrare genom att införa en rad sanktioner mot inblandade företag och öka personalresurserna för kontrollverksamhet och för skydd mot dem som drabbas.
24. Europaparlamentet poängterar emellertid att dessa åtgärder måste genomföras med fullt respekterande av de grundläggande rättigheterna, särskilt asylrätten.
25. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna gör ansträngningar för att ge uppmärksamhet åt problemet med olagligt arbete – i synnerhet när det gäller hushållsarbete och barnomsorg – områden som sysselsätter ett stort antal invandrarkvinnor. Parlamentet anser att det måste skapas ett nytt system som gör det möjligt för familjer som använder sig av sådan arbetskraft att finna en juridisk lösning som möjliggör att dessa personer omfattas av socialt skydd.
26. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att diskutera återtagande av illegala invandrare och tillämpning av ingångna avtal samt på vilket sätt som framtida avtal bör utformas. Parlamentet påminner om ursprungs- och transitländernas ansvar när det gäller återtagande och förespråkar att man tillämpar en återsändandepolicy som respekterar invandrarnas värdighet och deras fysiska integritet i enlighet med Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt Genèvekonventionen.
27. Europaparlamentet förkastar ånyo uttryckligen förslaget att inrätta läger där invandrare utan handlingar eller asylsökande tas emot eller kvarhålls utanför EU:s gränser, i de regioner varifrån migrationen sker.
28. Europaparlamentet påpekar att förvaltningen av tillfälliga uppsamlingsläger, inom och utanför Europeiska unionens gränser, också måste stå i överensstämmelse med bestämmelserna i Genèvekonventionen.
29. Europaparlamentet delar kommissionens uppfattning att en legalisering av stora grupper illegala invandrare inte utgör en lösning på problemet med olaglig invandring och att det i avsaknad av ett gemensamt invandrings- och asylsystem endast bör ske i undantagsfall, eftersom det inte löser de verkliga grundläggande problemen. Kommissionen bör

utvärdera de rutiner som tillämpas av medlemsstaterna, vilka bör utvecklas inom ett system för informationsutbyte och tidig varning.

30. Europaparlamentet anser att man vid legaliseringen av stora grupper av olagliga invandrare bör beakta ekonomiska, demografiska och kulturella kriterier, och efterlyser en analys av konsekvenserna av de legaliseringar som genomförts av medlemsstaterna.
31. Europaparlamentet anser att den lagliga migrationen spelar en viktig roll när det gäller att stärka den kunskapsbaserade ekonomin i Europa och påskynda den ekonomiska utvecklingen.
32. Europaparlamentet anser att EU:s övergripande strategi för ekonomisk migration bör främja organiserade migrationsformer och i synnerhet stärka bilaterala avtal med ursprungsländerna om hanteringen av migrationsströmmarna. Parlamentet poängterar att legaliseringsåtgärder är viktiga för att förebygga svartarbete, integrera illegala invandrare i samhället och förhindra att de utnyttjas.
33. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna av demografiska och ekonomiska skäl måste upprätta lagliga kanaler för invandring utifrån sina möjligheter att ta emot invandrare. Detta skulle även kunna medföra en minskning av den olagliga invandringen.
34. Europaparlamentet välkomnar de åtgärder som kommissionen lovat att vidta med hänsyn till de särskilda effekter den olagliga invandringen har i unionens yttersta randområden¹, som på grund av sin geografiska situation, ringa storlek och avlägsna belägenhet är särskilt känsliga för de olagliga migrationsströmmarna.
35. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att reflektera över de synpunkter som kommissionen lagt fram i sin grönbok om vilken form av samordning man vill uppnå och vilket mervärde som antagandet av en EU-lagstiftning skulle medföra, med beaktande av att medlemsstaterna är behöriga att fastställa det antal invandrare som de kan acceptera.
36. Europaparlamentet känner sig oroat över att det i Medelhavsområdet – på begäran av vissa medlemsstater – inrättats mottagningscentra för migranter som vill söka sig till EU-området, vilka inte erbjuder dessa personer några minimigarantier när det gäller de grundläggande rättigheterna. Parlamentet påpekar att hanteringen av migrationsströmmarna inte enbart kan inriktas på säkerhetsaspekten, utan även måste ta hänsyn till en hållbar och social utveckling.
37. Europaparlamentet är medvetet om att medlemsstaterna bär ansvaret för att bestämma antalet tredjelandsmedborgare som vistas på deras territorium, men understöder tanken på att globala bedömningar görs som även tar hänsyn till antalet personer som fått uppehållstillstånd av andra skäl än ekonomiska, exempelvis flyktingar, personer som åtnjuter subsidiärt skydd eller omfattas av principen om familjeåterförening, inkluderande underåriga som uppnått arbetsför ålder och som bör tillförsäkras tillgång till arbetsmarknaden.
38. Europaparlamentet beklagar att förslaget till direktiv om invandring i sysselsättnings syfte inte har gått att anta och stöder det alternativ som kommissionen lagt fram i sin grönbok

---

¹ KOM(2004)0343, punkt 2.3.1 och KOM (2004)0628.

och som syftar till att upprätta gemensamma miniminormer för mottagande av medborgare från tredje länder som avser att bedriva verksamhet som anställda eller egenföretagare.

39. Europaparlamentet stöder förslaget att göra inreseförfarandena flexiblare och effektivare, t.ex. genom ett system med arbetstillstånd. Parlamentet uppmuntrar användning av gemenskapsprojekt liknande Eures i syfte att underlätta informationsutbyte om sysselsättningsmöjligheterna för de tredjelandsmedborgare som uppehåller sig i unionen.
40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en prognos på kort och medellång sikt över behovet av extra arbetskraft i de enskilda medlemsstaterna. Medlemsstaterna uppmanas att tillstålla kommissionen statistiska prognoser så att det blir möjligt för den att på ett lämpligt sätt förutse unionens behov av arbetskraft.
41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att föra en kontinuerlig dialog med frivilligorganisationerna på invandringsområdet för att få deras synpunkter i invandringsrelaterade frågor och att stödja deras verksamhet som går ut på att bistå invandrare och deras forskningsverksamhet.
42. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att utforma en invandringspolitik som i större utsträckning kan anpassas till arbetsmarknaden, så att den interna arbetsmarknaden inte bringas i olag på grund av billig och olaglig arbetskraft i syfte att förhindra en obalans mellan den yrkesverksamma och den icke-yrkesverksamma befolkningen. Medlemsstaterna uppmanas att inkludera regionala och lokala förvaltningar, regionala arbetsförmedlingar, arbetsmarknadens parter, fackföreningar, yrkesorganisationer, berörda ideella organisationer och mottagande lokalsamhällen i besluten om hur många utländska arbetare som skall beviljas inresa.
43. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inrätta särskilda kombinerade upphålls- och arbetstillstånd som underlättar rekryteringen av säsongarbetare eller arbetskraft för tidsbestämda uppdrag.
44. Europaparlamentet understryker särskilt behovet för EU att inom ramen för millennieutvecklingsmålen fördubbla sina insatser för att bekämpa fattigdomen i migranternas ursprungsländer, genom att stödja bland annat inrättandet av solida utbildningssystem som är öppna för alla och utvecklingen av de lokala ekonomierna.
45. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att, inom ramen för deras nationella migrationspolitik, ingå bilaterala avtal med de länder som har en betydande utvandring i syfte att möta arbetskraftsbehoven inom EU eller i syfte att öppna nya lagliga migrationskanaler för att migrationsproceduren skall kunna organiseras bättre, insynen ökas och för att förbindelserna med tredje länder skall kunna förbättras inom ramen för nära partnerskap. Parlamentet påpekar även att ingåendet av bilaterala avtal med ursprungsländerna om förvaltning av migrationsströmmar gör det möjligt att inleda ett verkligt partnerskap med dessa länder i kampen mot olaglig invandring och handel med människor, framför allt med mer sårbara grupper såsom kvinnor och barn.
46. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att inleda diskussioner om den ovannämnda grönboken och att regelbundet informera kommissionen om genomförandet av deras nationella migrationspolitik.

47. Europaparlamentet betonar att integrationen av invandrare är mycket viktig, och efterlyser omfattande åtgärder för att göra det möjligt för invandrarna att komma in på arbetsmarknaden och för att tillförsäkra dem sociala, ekonomiska och politiska rättigheter, vilka alla är lika viktiga när det gäller att uppnå Lissabonmålen om tillväxt och konkurrenskraft.
48. Europaparlamentet påminner om att det är de enskilda medlemsstaterna som har behörighet när det gäller integrationspolitiken och att integration innebär rättigheter och skyldigheter både för det mottagande samhället och för den enskilde invandraren. Medlemsstaterna uppmanas att samordna sin nationella politik med hjälp av den öppna samordningsmetoden som grundar sig på de gemensamma grundprinciper som nyligen antogs av rådet.
49. Europaparlamentet poängterar att en samordning av medlemsstaternas nationella politik inte kan ersätta en europeisk integrationspolitik. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utarbeta minimikriterier för utarbetandet av en sådan politik.
50. Europaparlamentet understryker att det är viktigt att främja inläringen av språket i det mottagande samhället och att anordna medborgarrättsutbildning och utbildningsprogram bl.a. om jämställdhetsfrågor samt att förbättra den arbetsbaserade integrationen, förebygga ghettobildning och främja deltagandet i lokala val. Parlamentet ställer sig positivt till de introduktionsprogram som genomförs av vissa medlemsstater och som bland annat innebär ett ömsesidigt åtagande av mottagarlandet och de nyanlända. Parlamentet önskar att invandrarna genom ett symboliskt åtagande förpliktar sig att visa respekt för EU:s grundläggande värden, och uppmanar medlemsstaterna att i större utsträckning involvera integrerade invandrare i sin integrationspolitik genom att främja utbytet mellan invandrare och landets invånare.
51. Europaparlamentet anser att en aktiv integrationspolitik för medborgare från tredje länder som lagligt vistas inom EU bl.a. bör uppfylla följande kriterier: klara regler för invånares rättsliga status, garantier för deras rätt till god förvaltningspraxis, möjlighet till en laglig integration på arbetsmarknaden, garanti för att medborgare från tredje länder följer en av mottagarlandet anordnad språkundervisning i ifrågavarande lands språk, möjlighet till utbildning, erkännande av utbildningsbevis, garanterad tillgång till sociala tjänster och sjukvårdstjänster, strävan efter att tillhandahålla anständiga levnadsvillkor i städerna och på andra orter och garantier för att invandrarna får del av det sociala, kulturella och politiska livet.
52. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och EU-institutionerna att göra det möjligt för dem som lagligen uppehåller sig i EU utan att vara medborgare och röstberättigade att delta i det offentliga och politiska livet, inte minst genom att skapa ändamålsenliga mekanismer för samråd och representation. Samtliga medlemsstater uppmanas att ratificera Europarådets konvention om utländska medborgares deltagande i det offentliga livet på lokal nivå.
53. Europaparlamentet uppmanar bestämt samtliga medlemsstater att ratificera FN:s konvention om migrerande arbetstagares och deras familjers rättigheter.
54. Europaparlamentet anser att kampen mot diskriminering, rasism och främlingsfientlighet är en absolut avgörande faktor för integrationspolitiken. Medlemsstaterna uppmanas att vidta åtgärder för att sprida en kultur av gästvänlighet, integration och social delaktighet

bland EU-medborgarna, i syfte att bygga ett interkulturellt samhälle, och att undvika alla politiska och institutionella åtgärder som tenderar att undergräva principerna om mottagande och om att inte skicka tillbaka flyktingar. Medlemsstaterna uppmanas dessutom att snarast möjligt införliva de två därmed sammanhängande direktiven och välkomnar det initiativ som lagts fram av rådsordförandeskapet om att på nytt väcka förslaget om ett rambeslut om kampen mot rasism och främlingsfientlighet. Parlamentet begär att bli hört på nytt om rambeslutet efter de nya diskussionerna i rådet.

55. Europaparlamentet uttrycker sin bestörtning över ökningen av hedersmord, förföljelse och allvarliga kränkningar av invandrarkvinnors rättigheter på grund av religiös fanatism och inhumana traditioner, och uppmanar kommissionen och rådet att på ett mer resolut sätt ta itu med dessa frågor och garantera skydd för kvinnor som står under hot.
56. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ingå avtal med invandrarnas ursprungsländer för att kunna garantera överförandet av förvärvade sociala rättigheter.
57. Europaparlamentet anser att det internationella samfundet ännu inte insett vilka möjligheter som migranternas penningförsändelser till ursprungsländerna innebär som stöd för utvecklingspolitiken, och uppmanar kommissionen att föreslå konkreta åtgärder för att underlätta frivilliga överföringar av en del av migranternas inkomster till ursprungsländerna till en minimikostnad i enlighet med vad som föreskrivs i den ovannämnda grönboken.
58. Europaparlamentet uppmanar rådet att inta en välvillig hållning för att mot bakgrund av dessa förslag kunna initiera en effektiv europeisk migrationspolitik som möter de utmaningar som EU ställs inför.
59. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.